

После Вильнюса: эра новых символов

Несмотря на долгую подготовку Вильнюсский саммит завершился провалом: соглашение об ассоциации не было подписано, никаких внятных сроков его подписания мы не услышали, переговоры перешли в режим консультаций. Тем временем в следующем году ЕС предстоит ротация высшего руководства, а в Украине начнется предвыборная президентская кампания.

Самый главный вопрос, который повис в воздухе: мы действительно отложили подписание этого документа в целях подготовки отечественной экономики к переходу на мировые стандарты и урегулирования спорных вопросов с Россией или Украина меняет курс и вступает в «клуб пожизненных правителей», как журналисты окрестили Таможенный союз?

И вопрос здесь на самом деле не в том, какой из союзов лучше и более выгоден Украине. Дело в том, что граждане не ощущают себя участниками принятия решения о судьбе собственной страны. И если старшему поколению такая ситуация знакома и, может быть, даже естественна для него, то для молодежи и даже людей зрелого возраста такой подход неприемлем. У нас уже выросли люди, способные ставить перед собой задачи разного уровня сложности, добиваться их выполнения и не мечтающие переложить груз ответственности за свою судьбу на «высшее начальство».

Очевидно, что резкий рыбок нашего государства в сторону без обсуждения или с имитацией «всенародного одобрения», не мог пройти незамеченным. Особенно на фоне экономического кризиса и сложной социальной обстановки. В результате – прекращающиеся массовые акции, столкновения с правоохранительными органами и нарастающие страсти.

Вместе с тем не стоит забывать, что евроинтеграция как основной двигатель манифестаций – это не столько внешнеполитический выбор, сколько внутренний выбор системы ценностей. Значительная часть граждан воспринимала подписание соглашения как реальное обязательство отечественного руководства превратить Украину хотя бы со временем в цивилизованную страну из того, чем она является сейчас. Ведь что скрывает, Европа в сознании наших граждан – это не столько геополитика, сколько реальный пример государств с достойным уровнем жизни, уважительным отношением к личности и существованием чиновничества для граждан, а не наоборот.

Отказ от евроинтеграции посеял в обществе сомнения: возможно, теперь никто не собирается ничего менять, а страна продолжит существовать как закрытое акционерное общество.

И какие бы лозунги ни звучали с киевского Майдана, главные вопросы, которые стоят на повестке дня, – это безотлагательные реформы во всех сферах жизнедеятельности, решительная борьба с коррупцией и наглостью чи-

новничества, преодоление бесправия рядового гражданина. Будет ли возвращено доверие к судам, прокуратуре, милиции? Превратятся ли школы из места сбора пожертвований в учреждения образования, а вузы из центров продажи дипломов – в научные и учебные центры? Начнет ли отечественный производитель выпускать действительно качественную и востребованную продукцию, а не только говорить о своей защите? Будут ли гиганты промышленности помнить об экологии, а их собственники – о необходимости платить налоги в Украине? Забудем ли мы о позорной практике переклеивания сроков годности на товарах? Список можно продолжать до бесконечности. С легкой руки правительства слово «евроинтеграция» стало символом этого списка.

И если политическая элита действительно желает стабилизировать ситуацию в стране – очень желательно немедленно заняться решением наиболее острых вопросов, а не имитировать государственное строительство и ждать чуда от ЕС или России.

Роман КОРНИЕНКО

Взаємодія з громадськістю – інструмент чи імітація?

Що більше в Україні загострюється політичне становище, то частіше ми чуємо від представників влади про необхідність взаємодії з громадськістю: проводяться відкриті наради та круглі столи, створюються громадські ради, відбувається обговорення важливих питань загальнодержавного та місцевого значення. Усе це має засвідчити реальний вплив активної частини суспільства на прийняття рішень органами влади.

Та чи насправді громадськість одержала реальні важелі впливу? Як свідчить практика, чиновництво розглядає співпрацю з неурядовими організаціями в двох площинах: або як засіб суспільної легітимізації та схвалення вже прийнятих владою рішень, або як отримання безоплатних виконавців обов'язків цих чиновників.

Якщо проаналізувати дані різних досліджень громадської думки, то можна сміливо стверджувати, що реальний вплив громадських активістів на прийняття рішень із важливих питань є мінімальним.

А в тих випадках, коли відповідний орган чи посадова особа вже ухвалили відповідне рішення – нульовим.

З іншого боку, коли громадськість піднімає серйозні та складні проблеми, представники влади дослухаються до них лише в тому разі, коли є можливість затвердити чергову бюджетну програму або створити державне чи комунальне підприємство. При цьому, як тільки відповідне рішення буде ухвалене, цікавість до громадської різко спадає і подальша реалізація проекту відбувається в умовах закритості та втаємниченості.

Окремо слід сказати про діяльність громадських рад при різних органах влади: на глибоке переконання чиновників єдина мета діяльності таких дорадчих структур – повне і всебічне схвалення дій та рішень відповідного органу. Певна ж критика сприймається лише в межах, коли вона не псує образ відповідної установи, яка нібито цілком успішно функціонує.

(далі див. на стор. 2)

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ

Врятувати луганський Будинок природи

1976 року за кошти Луганської облорганізації Українського товариства охорони природи було збудовано луганський Будинок природи, який став обласним центром екологічної просвіти: тут розмістилося як саме товариство, так і споріднені природоохоронні структури.

Споруда є власністю товариства охорони природи та зареєстрована за ним у бюро технічної інвентаризації. Начебто все зрозуміло: є господар споруди, який може використовувати її на власний розсуд для виконання завдань своєї статутної діяльності – охорони довкілля.

Але не все так просто.

далі див. на СТОР. 2

Екологічний комітет за НПП «Орільський»

30 жовтня цього року відбулося відкрите засідання комітету з питань екології, аграрної політики та ефективного землекористування громадської ради при Дніпропетровській облдержадміністрації за участі громадськості та науковців.

Державний департамент екології та природних ресурсів облдержадміністрації на засіданні представляв заступник директора департаменту Руслан Стрілець.

На засіданні комітету обговорювались проблемні питання створення Національного природного парку «Орільський» та шляхи до їх вирішення.

далі див. на СТОР. 3

Громадськість області проти нетверезих водіїв

28 жовтня 2013 року в Дніпропетровську громадською організацією «Асоціація міжнародно-правових досліджень» було проведено нараду на тему «Посилення відповідальності за нетверезе керування – вимога часу».

Гострота піднятої тематики не викликає сумнівів. У засобах масової інформації постійно лунають повідомлення про дорожньо-транспортні пригоди, спричинені водіями у стані сп'яніння. Такі злочини зазвичай призводять до вкрай тяжких наслідків та значної кількості загиблих.

далі див. на СТОР. 3

Кто поможет садоводу?

Садоводческие товарищества – едва ли не основной способ приобщить городских жителей к природе. Кто-то выращивает на своем участке продукты без нитратов и пестицидов, кто-то создал зону отдыха, а для кого-то это просто возможность выехать на отдых с друзьями. Все-го, по статистическим данным, более 6 млн граждан Украины владеют дачными участками.

Но, несмотря на очевидную важность садоводства для жителей нашей страны, законодатели не очень спешат упростить жизнь дачников и урегулировать повседневные вопросы их деятельности.

далее см. на СТОР. 4

НОВИНИ ЄС

Безробіття у ЄС залишається на стабільному рівні

У жовтні, порівняно з вереснем, рівень безробіття у зоні євро (ЄС 17) впав на 0,1% і склав 12,1%. У ЄС у цілому (ЄС 28) рівень безробіття за аналогічний проміжок часу не змінився і залишився на позначці 10,9%. Такі дані подає статистична служба Європейського Союзу.

Серед країн-членів найнижчий рівень безробіття було зафіксовано в Австрії (4,8%), Німеччині (5,2%) та Люксембурзі (5,9%); найвищий – у Греції (27,3% у серпні) та Іспанії (26,7%).

Загалом у жовтні 26,654 млн людей у ЄС (19,298 млн з яких живуть у зоні євро) були безробітними. Порівняно з вереснем, кількість безробітних зменшилася на 75 тис. осіб у ЄС та на 61 тис. осіб у зоні євро.

У ЄС пройшов Тиждень зі зменшення відходів

24 листопада в ЄС закінчився Європейський тиждень зі зменшення відходів.

Метою Тижня було підвищити обізнаність європейців про те, як можна змінити звички. Також захід було спрямовано на заохочення дебатів щодо питань, пов'язаних з ефективним використанням ресурсів та економікою з багатооборотним використанням продукції.

Щороку одна людина у ЄС продукує в середньому понад 500 кг побутового сміття. Майже половина такого сміття переробляється. Однак кількість відходів, які переробляються, у кожній країні – члені ЄС різняться. Зокрема в деяких державах переробляється до 70% побутового сміття; в інших, навпаки, дуже мало і більшість відходів (понад 90%) вивозиться на сміттєзвалища.

Європарламент ухвалив нову освітню програму

Європарламент та Рада ЄС ухвалили нову освітню програму Erasmus+. Її основною метою є надання молодим людям віком від 13 до 30 років більшої мобільності для навчання та здобуття професійних знань та навичок у країні, яка їм не рідна. Erasmus+ об'єднує інші освітні програми (зокрема Comenius, Erasmus Mundus, Grundtvig) та ініціативи (наприклад, «Молодь у дії») в єдину спрощену удосконалену програму.

Erasmus+ зосереджуватиметься на формальному та неформальному навчанні по всьому ЄС з метою підвищення кваліфікації і збільшення можливостей для працевлаштування серед студентів, педагогів та робітників. Також плануються значні зміни для підтримки міжнародного навчання, вкладання, стажування та волонтерства.

За допомогою Erasmus+ Євросоюз надаватиме кредити для студентів, які бажають отримати магістерську освіту в іншій країні. У рамках програми, студент зможе розраховувати на 12 тис. євро від ЄС, якщо планує провчитися рік. Молодій людині, яка прагне завершити дворічний курс магістерської програми, надаватиметься 18 тис. євро.

Бюджет програми складатиме 14,7 млрд євро.

Громадяни ЄС підтримують боротьбу проти бідності

За результатами спеціального дослідження Євробарометру, оприлюдненого 26 листопада, 66% громадян ЄС вважають, що боротьба проти бідності у країнах, що розвиваються, має бути одним із головних пріоритетів Європейського Союзу.

83% європейців переконані, що важливо допомагати людям у країнах, які розвиваються. 61% громадян дотримуються думки, що така допомога від ЄС має бути збільшена.

(за матеріалами інформаційного вісника Представництва ЄС в Україні)

Врятувати луганський Будинок природи

(продовження, початок див. на стор. 1)

У Будинку природи містяться Державна екологічна інспекція в Луганській області та Департамент екології та природних ресурсів Луганської обласної державної адміністрації (раніше – Державне управління охорони навколишнього природного середовища в Луганській області).

Обидві організації займають майже 80% приміщень Будинку природи. Зрозуміло, якщо ти використовуєш чуже майно – сплачуєш за оренду. До певного часу саме так і було. Проте з 2011 року екологічна інспекція та департамент екології та природних ресурсів відмовляються оплачувати використання приміщень Будинку природи і згодні сплачувати лише комунальні послуги та по 2 грн за майже весь Будинок природи. Орендна плата в 1 грн дійсно передбачена законодавством України у випадку оренди бюджетними установами

державного майна, але не має жодного стосунку до колективної власності громадських організацій.

А зважаючи на те що кошти за комунальні послуги підлягають перерахуванню відповідним комунальним службам, товариство охорони природи не має засобів для утримання та ремонту споруди, виплати заробітної плати технічним працівникам, не кажучи вже про можливість здійснення статутної діяльності. Через це організація накопичила понад 250 тис. грн боргів, які з неї стягуються в судовому порядку.

З боку представників обласної влади до товариства охорони природи надходять пропозиції про передачу Будинку природи у спільну власність територіальних громад (Луганській обласній раді), після чого одразу ж мають знайтися кошти і на ремонт споруди, і на погашення боргів, і на допомогу товариству. XIII

З'їзд Українського товариства охорони природи, що відбувся влітку 2013 року, відкинув цю пропозицію, адже, якщо організація розпочне роздавати будинки природи, в неї скоро не залишиться жодного. Тим більше випадків, коли б державно-приватне партнерство і таким чином залучити необхідні кошти для утримання споруди під програми захисту довкілля, що мають виконуватися за участю товариства.

Президія Всеукраїнської ради запропонувала свій вихід: укласти добровільну екологічну угоду про державно-приватне партнерство і таким чином залучити необхідні кошти для утримання споруди під програми захисту довкілля, що мають виконуватися за участю товариства.

Натомість обласна влада пропонує інший вихід – викупити споруду за 500 тис. грн, залишивши обласній організації декілька кімнат.

Для утримання ж товариства охорони природи мають використовуватися до-

бровільні внески та грантові кошти, які дивним чином мають з'явитися, щойно організація позбудеться будинку природи.

Хотілося б поради намагаючись обласного керівництва врятувати колись потужну екологічну організацію. Але залишається питання: що ж зараз заважає надходженню тих самих добровільних внесків та участі товариства в екологічних програмах? Невже саме Будинок природи так відлякує потенційних колективних членів та грантодавців?

Що ж стосується Державної екологічної інспекції, то вона взагалі вважає нормальною практику свого утримання за рахунок громадської організації і нічого змінювати не збирається. Принаймні жодних пропозицій для вирішення проблеми від неї не чути.

Марина СКРИПНИК

Взаємодія з громадськістю – інструмент чи імітація?

(продовження, початок див. на стор. 1)

Вихід за ці межі сприймається як неконструктивна позиція, а ті, хто собі дозволив таку критику, – як скандалісти. Але чи таким чином мають складатися відносини неурядових організацій та публічних інституцій?

Безперечно, кожний громадянин має право створити громадську організацію та обрати собі тематику та напрямки діяльності. Це жодним чином не свідчить про професіоналізм та обізнаність такої особи і про те, що її поради обов'язково мають якусь цінність. Відповідно орган влади не повинен рахуватися з будь-якою думкою лише тому, що вона по-дана громадським діячем.

Але багаторічна діяльність неурядових організацій формувє серед них той пласт, що має досвід, знання та інформованість, яка інколи перевершує рівень професійних управлінців. Більше того, через швидку зміну кадрів в органах державного управління порушується принцип наступності, у той час як громадські організації схильні до більшої стабільності.

Очевидно, що головною метою взаємодії громадськості з органами влади має бути в першу чергу комунікативна функція: громадськість доносить до влади позиції та бачення громадян, науковців, експертів із певних питань, а з іншого боку, може роз'яснити позицію влади широким верствам суспільства. Подекуди влада та громадяни розмовляють надто різними мовами (пересічним громадянам подекуди важко сформулювати своє бачення проблеми та її рішення, а влада не завжди може роз'яснити певні організаційні та технічні питання), тому саме громадськість має стати перекладачем між ними. Крім того, саме громадські

активісти мають можливість піднімати й обговорювати питання, які є табу для чиновників. Крім того, неурядові організації можуть робити своєрідний незалежний аудит діяльності держоргану та його посадовців.

Звичайно, є недоліки, притаманні третьому сектору: схильність до галасливості та популярності замість серйозної аналітичної роботи, неорганізованість, використання громадської діяльності в корисних цілях. Але достатня кількість неурядових організацій, які діють в Україні, дозволяє обрати найбільш дієві з них. Головне не піддатися бажанню допускати до співпраці лише безпринципних підлабузників, адже за їх постійною готовністю підтримувати орган влади в усіх його починаннях буде відсутня і аналітика, і критика з реальними пропозиціями і, нарешті, авторитет в суспільстві, що дозволяє донести позицію органу до громадян.

На жаль, це не розуміють держані управлінці, тож видається, що сьогодні взаємодія з громадськістю є більшою мірою імітацією, ніж реальним суспільним інструментом.

Олексій РУДЕНКО

Екологічний комітет за НПП «Орільський»

Учасники засідання нагадали, що науковці та громадськість давно піднімали питання про необхідність створення в долині Орелі об'єкту природно-заповідного фонду. Ще 2000 року громадська організація Еколого-туристичне об'єднання «Орлан» розробила обґрунтування для створення Національного природного парку «Орільський» у межах трьох областей України – Дніпропетровської, Харківської та Полтавської. Планувалося, що загальна площа парку складатиме 82,8 тис. га. Його територія в межах Дніпропетровської області має охоплювати ділянки Царичанського та Петриківського районів (а згодом парк мав поширитися на Новоомошівський, Магдалинівський та Юр'ївський райони).

Завдяки діяльності науковців та активістів, підтримці Державного управління охорони навколишнього природного середовища в Дніпропетровській області в Указі Президента України № 1129 від 1 грудня 2008 року з'явилася згадка про необхідність створення національного природного парку «Орільський». Тоді це розглядалося як очевидна перемога. Але за час, що минув, питання не зрушило з місця.

Учасники засідання звернули увагу на головні чинники, які перешкоджають створенню НПП «Орільський».

По-перше, відсутні належні картографічні матеріали для обґрунтування меж майбутнього національного парку – є лише частина необхідних документів з обґрунтування, розробленого об'єднанням «Орлан».

По-друге, не сприяє прискоренню створення НПП «Орільський» позиція обласного управління лісового та мисливського госпо-

дарства, в підпорядкуванні якого перебуває значна частина лісових масивів, які мають увійти до складу національного парку. Адже чиновники намагаються втрачати контроль на значними масивами лісових ресурсів.

Заступник керівника Департаменту екології та природних ресурсів облдержадміністрації Руслан Стрілець підтвердив, що створення НПП «Орільський» є одним із пріоритетів діяльності обласної влади. Але створення національного природного парку належить до компетенції центральних органів влади, тому всі документи для ухвалення відповідного рішення мають бути ретельно підготовлені та виврені.

Один із співавторів наукового обґрунтування Вадим Манюк звернув увагу, що важливою перевагою національного природного парку є можливість використовувати його з рекреаційними та виховними цілями. Таким чином можна поєднати екологічний туризм, поширення якого оголошено одним із важливих завдань

керівництва області, з охороною довкілля.

Представник еколого-туристичного об'єднання «Орлан» Петро Чегорка наголосив на необхідності врахування пропозицій громадськості при визначенні території майбутнього національного парку та керівного складу його адміністрації.

Про унікальність Приорілля нагадав присутнім науковий співробітник Дніпропетровського національного університету Борис Барановський.

За підсумками наради було одностайно вирішено, що роботу зі створення НПП «Орільський» потрібно прискорити. Із цією метою екологічні організації мають намір звернутись до органів влади та запропонувати свою допомогу в підготовці повноцінного обґрунтування.

Зі свого боку товариство охорони природи вже направило відповідні листи до органів влади.

(прес-служба Товариства охорони природи)

Громадськість області проти нетверезих водіїв

(продовження, початок див. на стор. 1)

Але незважаючи на широкий суспільний резонанс ці правопорушення не завжди дістають належного покарання, що, в свою чергу, сприяє поширенню небезпечного уявлення про те, що керування в нетверезому стані не є чимось небезпечним, а будь-яких неприємностей, які можуть виникнути через таке керування, легко позбутися.

У зв'язку з цим учасники заходу обговорювали необхідність внесення змін до Кримінального кодексу України, які посилять відповідальність за вчинення правопорушення у стані сп'яніння, а також особою, яка в подальшому ухилилася від обстеження на стан сп'яніння, або особою, позбавленою права керувати транспортними засобами.

Такі пропозиції відповідають світової практиці: так, стаття 178 Кримінального кодексу Республіки Польща передбачає, що в разі вчинення транспортного злочину водієм, який був у стані сп'яніння, суд призначає йому покарання у вигляді позбавлення волі в межах, встановлених законом, збільшених наполовину. Практика законодавчого встановлення більш суворого покарання за заподіяння шкоди під час ДТП водіями у стані сп'яніння

існує майже у всіх штатах США, запроваджено подібні зміни до Кримінального кодексу Росії.

Логічним, на думку учасників наради, також є віднесення до обставин, які особливо обтяжують відповідальність, вчинення злочину особою, позбавленою права керувати транспортним засобом, оскільки така міра відповідальності застосовується лише за грубі порушення, що в свою чергу свідчить про схильність винного до ігнорування вимог закону.

Іншою проблемою, яку обговорили на нараді, є необхідність узгодити адміністративні та кримінальні покарання. Так, після внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, якими передбачено можливість позбавлення права керувати транспортними засобами строком до десяти років у випадку систематичності порушень, виникла певна невідповідність із Кримінальним кодексом України, який передбачає можливість такого позбавлення лише до трьох років. Очевидно, що адміністративне покарання не може бути суворішим за кримінальне. Тому треба надати судам право призначати додаткове покарання у вигляді позбавлення права керувати транспортним

засобом на строк до десяти років, якщо особа, яка вчинила злочин, раніше систематично притягалася до адміністративної відповідальності за керування транспортним засобом у стані сп'яніння чи раніше вже вчиняла злочин у сфері безпеки дорожнього руху у стані сп'яніння. Зазначені пропозиції також було включено до законопроекту.

Слід зауважити, що Асоціація міжнародно-правових досліджень вже заціпала проблему відповідальності за вчинення транспортних злочинів у стані сп'яніння, коли на розгляді Парламенту перебував законопроект про внесення змін до закону «Про застосування амністії в Україні». Тоді громадськість наполягала на включенні до нього норми про незастосування амністії до водіїв, які вчинили злочини проти безпеки руху у стані сп'яніння або втекли з місця пригоди. Народні депутати України дослухалися до цієї думки, тож згідно нині чинного закону «Про застосування амністії в Україні» п'яні водії та водіїв-втікачі не мають права на амністію.

На черзі новий законопроект, текст якого схвалили учасники наради.

(Асоціація міжнародно-правових досліджень)

Події

У Дніпропетровську відбувся Форум для жінок-підприємців

21 листопада в Дніпропетровську відбувся перший практичний Форум для жінок-власниць бізнесу, в якому взяли участь більше ніж чотириста учасниць із п'яти міст України: Дніпропетровська, Донецька, Запоріжжя, Харкова та Києва. Захід розрахований на підтримку та розвиток представниць бізнесу саме східного регіону України. У відкритті Форуму взяли участь виконуючий обов'язки голови Дніпропетровської облради А. Адамський, та Посол США в Україні Д. Пайетт.

Статистика твердить: жінки в Україні очолюють 15% середніх та 12% великих бізнес-підприємств. Організатори Форуму переконані, що власний бізнес для жінки – це не тільки можливість самореалізації, а й справедливий зарібок та незалежність від наявних стереотипів та штампів. Щоб підтримати підприємницькі ініціативи жінок, було розпочато низку проєктів, завдання яких підвищити рівень знань жінок у головних сферах управлінської діяльності.

Під час Форуму відбулася ціла серія практичних бізнес-сесій на основні теми, першочергово важливі для будь-якого бізнесу. Це фінанси, юридичні аспекти, маркетинг і жіноче лідерство та ефективні комунікації. Також у рамках заходу презентовано першу в Україні соціальну мережу для жінок-підприємців.

Департамент екології радиться з громадськістю

27 листопада у Департаменті екології та природних ресурсів Дніпропетровської облдержадміністрації відбулася нарада з представниками громадськості.

На нараді було обговорено форми та засоби взаємодії Департаменту з екологічними неурядовими організаціями, адже раніше, коли існувало Держуправління охорони навколишнього природного середовища, при ньому функціонувала громадська рада. Тепер пропонується проводити подібні регулярні зустрічі, аби громадськість мала змогу впливати на рішення влади з екологічних питань.

На зустрічі 27 листопада учасники наради обговорили причини та наслідки забруднення підземних вод Дніпропетровської області, проблемні питання регулювання побутового водокористування.

Учасники також обговорили необхідність розширити практику проведення громадських екологічних експертиз.

Відбулося засідання Дніпропетровської обласної громадської екологічної ради

29 листопада відбулося чергове засідання Дніпропетровської обласної громадської екологічної ради – добровільного об'єднання відомих природоохоронних організацій регіону.

Учасники обговорили питання створення національної антифрекінгової коаліції в Україні (коаліції проти видобування сланцевого газу), ситуацію з легалізацією ГМО в Україні, питання щодо розробки програми розвитку велоінфраструктури Дніпропетровська.

За результатами засідання було вирішено звернутися з запрошенням до всіх національних та регіональних громадських організацій із пропозицією долучитися до створеної в Україні антифрекінгової коаліції. Також має бути підготовлений запит до Уряду щодо змін законодавства стосовно легалізації ГМО, які запропонували зернові асоціації. Насамкінець рада вирішила направити звернення від громадських організацій до міської ради на підтримку діяльності велосипедного руху.

(з веб-сайту облради та за матеріалами з Інтернету)

Кто поможет садоводу?

(продолжение, начало см. на стр. 1)

Дело в том, что долгое время садоводческие товарищества руководствовались постановлением Совета Министров УССР и Укрсовпрофа № 416 от 02.12.1986 г. «Об утверждении типового устава садоводческого товарищества». Именно на основе этого документа разрабатывались «конституции» дачников – уставы садоводческих обществ.

Однако уже 07.07.1989 г. Советом Министров УССР было принято постановление № 180, которым отменялось постановление № 416. Мотивировалось это принятием Закона СССР «О кооперации в СССР».

Понятие типового устава садоводческого товарищества исчезло из законодательства Украины, но не из практики деятельности товариществ. Фактически уставы садоводческих товариществ до 2004 года основывались на типовом уставе, утвержденном в 1986 г. Способствовала этому и крайняя размытость положений Закона «О кооперации в СССР».

остальные сохраняют право на приватизацию земельных участков на будущее.

10.07.2003 г. принимается Закон Украины «О кооперации», в связи с чем Закон СССР «О кооперации в СССР» больше не применяется в Украине. Новый закон о кооперации более четко определяет порядок управления кооперативом, а также вводит весьма сомнительную норму о том, что «**кооператив є власником будівель, споруд, грошових та майнових внесків його членів, виготовленої продукції, доходів, отриманих від її реалізації та провадження іншої передбаченої статуту діяльності, а також іншого майна, придба-**

ваючих кооперативов в соответствии с Законом Украины «О кооперации».

Садовые товарищества массово перерегистрируются в обслуживающие кооперативы. При этом собрания в большинстве случаев не проводятся. В рабочем порядке председатель садового товарищества и секретарь подписывают протокол общего собрания и проводят перерегистрацию у государственного регистратора.

Начинаются массовые злоупотребления председателями, которые распоряжаются землями и имуществом товариществ (теперь уже кооперативов) как своим собственным – отказываются от земельных участков, известны случаи продажи кооперативов «со всеми дачниками».

В то же время возникают проблемы с приватизацией земли у граждан, которые не сделали этого ранее, – им отказывают на том основании, что согласно Закону «О кооперации» субъектом права собственности является сам кооператив, но не его члены.

Для решения проблемы принимается Закон Украины от 04.06.2009 г. «О внесении изменений в Закон Украины «О кооперации» относительно приобретения членами кооператива права собственности». Этим законом вводится статья 19¹, которая призвана решить вопрос соотношения собственности в обслуживающих кооперативах. Но она лишь ухудшает ситуацию.

Согласно ч. 2 ст. 19¹, «**У разі викупу квартири, дачі, га-**

ража, іншої будівлі, споруди або приміщення член житлово-будівельного, дачно-будівельного, гаражно-будівельного, житлового, дачного, гаражного кооперативу чи іншого відповідного кооперативу стає власником цього майна».

У кого и по какой цене дачник должен выкупать **свой собственный дом**, построенный на выделенном ему в товариществе участке и **за его (дачника) собственные** денежные средства? Какое отношение имеет к этому дому товарищество?

25.09.2009 г. Госкомитетом по терегулированию принимается приказ № 342, которым в Классификаторе организационно-правовых форм хозяйствования садовое товарищество выделяется как отдельная форма хозяйствования со своим кодом.

регистрации как обслуживающие кооперативы. Но особого эффекта оно не могло дать, так как большинство товариществ подали полноценный комплект документов для перерегистрации в кооператив и такая перерегистрация не может рассматриваться как ошибка в данных реестра.

Кроме того, существует еще один вопрос: не ясно чем руководствоваться в повседневной деятельности садоводческих обществ: Закон Украины «О кооперации» на них не распространяется, типовой устав садового товарищества отменен, других документов в этой сфере нет. В этой связи многие товарищества стали регистрироваться в форме общественных организаций, что тоже неправильно.

Единственным выходом из сложившейся ситуации явля-

Однако не ясно, что делать с существующими обслуживающими кооперативами.

Многие из них пытаются реорганизоваться назад в садовые товарищества, но требования Закона Украины «О кооперации» достаточно жесткие, и зачастую не удается собрать кворум, чтобы провести такое решение. Возможно судебная отмена реорганизации садового товарищества в обслуживающий кооператив, но это требует юридической подготовки и финансовых затрат.

08.12.2009 г. вышло письмо Госкомпредпринимательства № 15073, которое разъясняло порядок уточнения данных о садовых товариществах, получивших свидетельства о

ется принятие специального закона «О садоводческих товариществах», который бы снял все спорные вопросы.

Однако до сегодняшнего дня все попытки объединений садоводов и общества охраны природы достигаются до чиновников и депутатов пока безуспешны: были направлены письма в различные министерства и ведомства, профильные комитеты Верховной Рады уже двух созывов.

Однако представители украинской власти, видимо, заняты более важными делами, чем защита интересов 6 млн владельцев дачных участков.

Кто же поможет садоводам в их стремлении жить по закону?

Марина СКРИПНИК

Земельный кодекс 1990 г. позволял садовым товариществам получать землю в пользование, а декрет Кабинета Министров Украины «О приватизации земли» – приватизировать гражданам участки в садово-дачных товариществах. Именно так значительная часть садоводов стала собственниками земли,

ного на підставах, не заборонених законом» (ч. 3 ст. 19 Закона).

21.02.2006 г. выходит письмо Госкомпредпринимательства № 1339 «Об определении организационно-правовой формы садового товарищества», которым разъясняется, что садовые товарищества создаются в форме обслужи-

Шановні читачі! Якщо ви зацікавлені в отриманні газети «Європейський Час», звертайтеся до редакції і ми надамо можливість одержати безкоштовні примірники видання.

Якщо у вас є матеріали для газети – ми також із радістю готові розмістити ваші листи та статті на сторінках нашого видання.

Якщо ви бажаєте підтримати видання газети або громадську діяльність Асоціації, можете перерахувати добровільні або цільові внески за такими реквізитами.

Одержувач: Асоціація міжнародно-правових досліджень код одержувача: 36495424

Рахунок № 26004001303335 банк: ПАТ "АКТАБАНК" м. Дніпропетровськ МФО: 307394

Призначення платежу: добровільний внесок У разі перерахування цільового внеску зазначається напрям його використання: наприклад, добровільний внесок на видання газети.

Газета «ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ЧАС – ЄВРОПЕЙСЬКОЕ ВРЕМЯ»

Свідоцтво ДП № 2002-740ПР від 14.03.2013 р.

Засновники: Дніпропетровська міська організація товариства охорони природи – www.nature.dp.ua

Громадська організація «Асоціація міжнародно-правових досліджень» – www.iiccl.org
ISSN 2307-1524

Газета виходить один раз на квартал.

Головний редактор: Білоконь В. Л.
Редакційна колегія: Єдаменко С. В.,
Зайцева О.О., Ломакін П. І.

Відповідальний за випуск: Білоконь В. Л.
Адреса редакції: 49094, м. Дніпропетровськ,
вул. Наб. Перемоги, 38. Тел. (056) 374-22-97
qlavred@eurotime.info www.eurotime.info

Видавець: Товарна біржа «УМТБ»,

Адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Набережна
Перемоги, 38, тел. (056) 374-22-97
Свідоцтво видавця ДК № 4579 від 12.07.2013 р.
Друк: ФОП Половко Є. В. Свідоцтво № 332035
м. Дніпропетровськ, вул. Короленко, 24а.
Тел. (056) 373-66-49 Замовлення № 32
Тираж: 1 тис. прим. Обсяг: 1 друк. арк.

Розповсюджується БЕЗКОШТОВНО

Позиція редакції може не збігатися з думкою авторів публікацій. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Рукописи не рецензуються і не повертаються.

© Громадська організація «Асоціація міжнародно-правових досліджень», 2013